

УДК 658.15

DOI: <https://doi.org/10.37734/2409-6873-2026-1-30>

АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Д. В. МАКСИМЕНКО

кандидат економічних наук, доцент,
завідувач кафедри обліку і оподаткування та маркетингу,
Мукачівський державний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2053-8070>

В. В. ГУК

аспірант,
Мукачівський державний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-6423-6431>

Анотація. *Мета статті.* Мета дослідження полягає в удосконаленні методичних підходів та виборі дієвих аналітичних інструментів, що дозволяють комплексно оцінити ефективність управління фінансовими ресурсами суб'єктів господарювання. У статті досліджено ефективність використання фінансових ресурсів підприємства в умовах економічної нестабільності та посилення конкурентного середовища. **Методика дослідження.** У процесі дослідження застосовано загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема аналіз і синтез, порівняння, методи групування та узагальнення. **Результати.** За результатами дослідження систематизовано показники оцінки ефективності використання фінансових ресурсів, визначено вплив структури капіталу та напрямів використання фінансових ресурсів на фінансові результати діяльності підприємства. **Практична значущість результатів дослідження.** Це сприятиме ефективному використанню запропонованих підходів у процесі прийняття управлінських рішень з метою підвищення рентабельності та фінансової стабільності підприємств.

Ключові слова: розвиток, фінансові ресурси, управління, виробництво, потенціал.

Постановка проблеми в загальному вигляді та зв'язок із найважливішими науковими чи практичними завданнями. В умовах глобалізації фінансових ринків аналітична оцінка результативності управління фінансовими ресурсами стає базовим чинником підтримки життєздатності та довгострокової стійкості суб'єктів господарювання. Основним питанням їх ефективного функціонування є швидка адаптація до змін зовнішніх та внутрішніх чинників впливу.

Економічне відродження України напряму залежить від успішного функціонування вітчизняного бізнесу, який є фундаментом для зростання економічного потенціалу держави, і навпаки, виникнення кризових явищ на окремих підприємствах негативно відображається на економічній системі в цілому. Саме тому подальші реформи мають зосередитися на створенні сприятливого середовища для розвитку підприємств, адже тільки через підтримку реального сектору можна побудувати сучасну, демократичну та стратегічно сильну економіку. При цьому в умовах конкурентного ринку та постійних змін в економічній ситуації, підприємствам необхідно залучати фінансові ресурси та забезпечувати їх подальше оптимальне використання для досягнення належного рівня прибутковості та господарської результативності. Тому питання аналізу

ефективності використання фінансових ресурсів набуває критичного значення для виживання та стратегічного розвитку вітчизняних підприємств. Виникає гостра потреба у розробці комплексного аналітичного інструментарію, який би дозволив не лише визначати фактичний стан ресурсів, а й прогнозувати їхню віддачу в умовах невизначеності, забезпечуючи оптимальний баланс між прибутковістю та фінансовою стійкістю підприємства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика оцінки ефективності використання фінансових ресурсів активно досліджувалася українськими науковцями. У працях вітчизняних авторів значна увага приділена показникам ефективності використання фінансових ресурсів та оцінці їхнього впливу на загальні результати діяльності підприємства. Зокрема, Рогач С.М. у своїх дослідженнях визначає теоретичні та практичні засади управління фінансовим потенціалом суб'єктів господарювання з метою максимізації їхнього ринкового результату. Автором проаналізовано сутність підходів до визначення поняття «економічна ефективність» та проаналізовано фактори, які впливають на неї, зокрема, рівень ліквідності, рентабельність, оборотність фінансових ресурсів тощо [1]. Поддєрьогін А.М. розглядає фінансові ресурси як матеріальну основу фінансових відносин, фокусуючись на механізмах

їх формування, розподілу та оптимізації [2]. Лісничук О.А. [3], Шпаковська О. визначають основні завдання аналізу фінансового стану підприємства та рекомендують застосовувати ряд антикризових заходів для подолання фінансової кризи на підприємстві [3]. Також значний внесок у розробку теоретико-методологічних засад аналізу ефективності використання фінансових ресурсів підприємств здійснили такі вчені-економісти як Білик М.Д., Костирко Р. О., Нечипоренко А.В., Рибалкіна А.О. Аналіз досліджень та результатів наукових праць, присвячених досліджуваній темі, виявили необхідність удосконалення як теоретичних, так і практичних аспектів з питань аналізу ефективності використання фінансових ресурсів підприємства.

Формування цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є обґрунтування методичних підходів та аналітичного інструментарію оцінювання ефективності використання фінансових ресурсів підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Для успішного функціонування будь-якого підприємства вирішальне значення має забезпечення його діяльності необхідним обсягом фінансових ресурсів. Розмір та структура фінансових ресурсів залежить від обсягу виробництва та його ефективності. Фінансова спроможність підприємства визначає межі його виробничої маневреності: від утримання поточних ринкових позицій до масштабування бізнес-процесів. Оптимальний обсяг фінансових ресурсів трансформується у виробничу стійкість, забезпечуючи баланс між завантаженням потужностей та матеріальним забезпеченням. Наявність вільних фінансових резервів відкриває перед підприємством широкі можливості: від масштабування виробництва та оновлення асортименту до повного завантаження потужностей і безперебійної закупівлі сировини. Водночас надлишок капіталу часто провокує неефективні витрати та нераціональне управління ресурсами [1].

Ефективний менеджмент – це фундамент, на якому тримається розвиток будь-якого бізнесу в умовах ринкових відносин. Сьогодні управлінська діяльність постійно трансформується під впливом нових вимог до виробництва та продажів. Господарські зв'язки стають дедалі складнішими, а головним гравцем на ринку стає споживач. Саме запити та очікування споживачів тепер визначають, якими мають бути технічні характеристики та якість продукту. Тому сучасне управління – це передусім здатність бізнесу швидко адаптуватися до потреб людей і нових правил гри.

Процес управління фінансовими ресурсами підприємств передбачає забезпечення повного та достовірного обліку фінансових потоків та

формування необхідної звітності, аналіз фінансових потоків в попередньому періоді, оптимізація фінансових потоків підприємства, планування фінансових потоків в розрізі їх видів та забезпечення їх ефективного контролю [5-6]. Тому процес управління фінансовими ресурсами підприємства реалізується як замкнений цикл, що розпочинається з формування відповідної інформаційної бази та обліку грошових потоків, що є фундаментом для подальшого ретроспективного аналізу показників минулих періодів. На основі отриманих аналітичних даних здійснюється планування в розрізі операційної, інвестиційної та фінансової діяльності підприємства, що дозволяє оперативно коригувати фінансову траєкторію суб'єкта господарювання та гарантувати цільове і максимально ефективно використання наявних ресурсів.

Ріст виробництва та підвищення його ефективності є основою для збільшення обсягу фінансових ресурсів, що інвестуються у сферу виробництва, забезпечуючи тим самим ріст його обсягу. Процес функціонування будь-якого підприємства носить циклічний характер. Тобто відбувається послідовна трансформація фінансових ресурсів: від моменту їх авансування у закупівлю факторів виробництва до стадії отримання чистого доходу від реалізації продукції. В межах одного циклу відбувається залучення необхідних фінансових ресурсів, поєднання їх з виробничим процесом, реалізація виробленої продукції та отримання фінансових результатів. Тобто фінансові ресурси перебувають у постійному русі, переходячи з однієї фази виробничо-господарської діяльності в іншу. При цьому кожен завершений оберт капіталу забезпечує не лише відновлення витрачених ресурсів, а й генерує додану вартість, яка стає джерелом подальшого розвитку. Наявність фінансових ресурсів у необхідних розмірах та ефективно їх використання забезпечують належний рівень фінансової безпеки підприємства [3].

Успіх економічних реформ у країні безпосередньо залежить від ефективності функціонування системи управління фінансовими ресурсами на рівні окремих підприємств. Оцінити якість цього управління можна двома способами: спочатку визначення реальної ринкової вартості бізнесу на сьогоднішній момент часу, а потім оцінка інвестиційного потенціалу підприємства.

Оцінка інвестиційного потенціалу має вирішальне значення в процесі функціонування системи управління фінансовими ресурсами підприємства, оскільки інвестиційний потенціал виступає інтегральним показником ринкової спроможності підприємства. Внаслідок цього аналіз інвестиційного потенціалу дозволяє визначити здатність суб'єкта господарювання генерувати економічну додану вартість та забезпечувати стабільний рівень рентабельності залученого капіталу.

Потенціал підприємства як комплексну категорію характеризують наступні показники:

– ресурси підприємства. Сюди відносять чисельність працюючих, основні та оборотні засоби, матеріальні запаси, нематеріальні ресурси.

– інноваційний потенціал персоналу. Під цим розуміють знання, досвід, психологічні характеристики, рівень кваліфікації керівників, спеціалістів та інших працівників.

– якість менеджменту. Ефективність управління наявними на підприємстві матеріальними і нематеріальними ресурсами. Це поєднання таланту керівників, їхньої здатності адаптуватися до ринку та гнучкості самої структури управління підприємством.

– фінансова стійкість підприємства – наскільки підприємство привабливе для кредиторів, чи контролює воно свої борги та чи має достатньо власних коштів для стабільної роботи [2].

Особливого значення відводиться такій категорії як «інвестиційний потенціал». Інвестиційний потенціал поєднує в собі всі активи підприємства: від обладнання й фінансів до талантів команди та якості менеджменту. По суті, цей показник демонструє, чи здатне підприємство не просто залучити зовнішні інвестиції, а ефективно перетворити їх на реальний прибуток і масштабне зростання.

Згідно з Програмою соціально-економічного розвитку Закарпатської області на 2026 рік передбачається, що основна робота органів влади регіону, враховуючи виклики сьогодення, буде і надалі спрямовуватися на максимальну мобілізацію ресурсів з метою забезпечення стабільної роботи економіки в умовах воєнного (післявоєнного) періоду, у тому числі за рахунок реалізації комплексу заходів із створення нових робочих місць шляхом підтримки бізнесу, стимулювання залучення інвестицій, зокрема. Згідно з оперативними даними Національного банку України, станом на 30.06.2025 у Закарпатську область залучено 386,6 млн дол. США прямих іноземних інвестицій. За обсягами залучення прямих іноземних інвестицій Закарпатська область займає 15 місце серед регіонів України. Обсяг прямих іноземних інвестицій у розрахунку на одну особу становив 310,6 дол. США. В області працюють інвестори із 42 країн світу, на 10 з них припадає 91,8 відс. (або 354,7 млн дол. США) загального обсягу залучених прямих іноземних інвестицій у Закарпатську область [7].

Прямі іноземні інвестиції за видами економічної діяльності розміщені таким чином: промисловість – 80,8 відс. загального обсягу (312,1 млн дол. США), у тому числі: добувна промисловість і розроблення кар'єрів – 0,1 відс. (0,2 млн дол. США), переробна промисловість – 38,0 відс. (146,9 млн дол. США), постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря – 42,7 відс. (164,9 млн дол. США); операції з

нерухомим майном – 6,7 відс. (25,7 млн дол. США); оптова та роздрібна торгівля, ремонт транспортних засобів і мотоциклів – 4,5 відс. (17,4 млн дол. США); охорона здоров'я та надання соціальної допомоги – 2,0 відс. (7,8 млн дол. США); професійна, наукова та технічна діяльність – 1,5 відс. (5,8 млн дол. США); транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 1,3 відс. (5,2 млн дол. США); тимчасове розміщування й організація харчування – 1,0 відс. (3,8 млн дол. США); сільське господарство, лісове та рибне господарство – 0,9 відс. (3,6 млн дол. США); будівництво – 0,7 відс. (2,6 млн дол. США); діяльність у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування – 0,5 відс. (2,0 млн дол. США); інші види діяльності – 0,1 відс. (0,6 млн дол. США) [7–8].

Найбільш успішними підприємствами Закарпатської області з іноземними інвестиціями є: ТОВ «Джейбіл Сьоркіт Юкрейн Лімітед», ТОВ «Джентерм Україна», завод «Флекстронікс ТзОВ», ТОВ «Форшнер Україна», ТОВ «Берег-Кабель ГмБХ», ТОВ «Ядзакі Україна», УАП ТОВ «Фішер – Мукачево» [7].

В умовах російської агресії проти України основним інвестором у розвиток економіки Закарпаття став релокований бізнес – підприємства з прифронтових областей України, які перемістили свої виробничі потужності. За наявними адміністративними даними, станом на 01.11.2025 в області перебуває 377 підприємств різних форм власності, які перемістили свої бізнеси до Закарпаття або створили нові виробничі потужності. Питома вага фізичних осіб-підприємців у загальній кількості релокованих суб'єктів господарювання становить 11,4 відсотка. У галузевому розрізі релоковані підприємства здійснюють господарську діяльність у сферах: послуг, у тому числі торговельних та інших – 31,8 відс., переробна промисловість – 31,3 відс., будівництво – 11,7 відс., ІТ-індустрія – 11,4 відс., транспорт (вантажні перевезення) та складське господарство – 5,0 відс., інші види економічної діяльності – 8,8 відсотка [7].

Аналіз інвестиційного потенціалу передбачає проведення ретельного аудиту фінансів та виробничих процесів підприємства, що дозволяє оцінити варіанти управлінських рішень, виявити сильні та слабкі сторони та оцінити наявні резерви для майбутніх вкладень. Основною ціллю здійснення контролю є підтримка встановленого та визнаного нормального режиму функціонування системи управління фінансовими ресурсами підприємства за умов впливу зовнішнього економічного середовища, а саме: своєчасне виявлення негативних відхилень фінансового стану, що може викликати зниження ефективності виробничо-господарської діяльності; аналіз причин, що викликали ці відхилення; розробка

пропозицій із відповідного коректування окремих напрямків виробничо-господарської діяльності із ціллю її нормалізації і підвищення ефективності. У зв'язку із цим, повинні бути встановлені критерії та стандарти її ефективного функціонування, визначена періодичність порівняння фактичного стану функціонуючої системи із встановленими критеріями, розроблено механізм виявлення причин її незадовільної роботи, а також механізм визначення характеру та часу необхідного корегуючого управлінського впливу [4].

Процес управління носить циклічний, відносно-замкнутий характер. Кожен наступний цикл не може починатися у відриві від попереднього. У зв'язку із цим, виникає необхідність обліку та аналізу результатів діяльності об'єкту та суб'єкту системи управління фінансовими ресурсами підприємства, що дозволяє працівникам сфери управління сформулювати визначену інформаційну базу з метою розробки ефективних управлінських рішень.

В процесі її формування використовується різноманітна інформація, яку можна об'єднати у наступні групи: технічна інформація, що дає уявлення про техніко-технологічну підготовку виробництва; нормативна інформація, що як правило характеризує вимоги щодо витрачання різноманітних ресурсів; планова інформація, що формується у наслідок прагнення зазирнути в майбутнє шляхом розробки відповідних бізнес-планів; інформація отримана в результаті проведення оперативного, бухгалтерського та статистичного обліку; інформація, що систематизована у формі фінансової звітності; інша інформація, а саме публікації у пресі, опитування керівного персоналу та експертів. Кожна із наведених вище груп інформації характеризується різним рівнем складності її одержання. Так, наприклад, якщо інформація у пресі є надбанням широких верств, то дані оперативного обліку є доступними лише невеликому колу користувачів.

Невизначеність, що пов'язана із функціонуванням системи управління фінансовими ресурсами підприємства, впливає на формування управлінської інформації через інформаційні компоненти. Роль різноманітних інформаційних компонентів у процесі формування управлінської інформації визначається специфікою впливу їх невизначеності на ступінь невизначеності системи управління фінансовими ресурсами в цілому. Невизначеність цілей (початкової інформації), що ставляться перед системою, не дозволяє їй однозначно оцінювати важливість ситуацій, що виникають як в середині неї, так і в зовнішньому середовищі, тобто система управління не в змозі здійснити раціональний, формально оптимальний вибір найкращого з існуючих варіантів її поведінки, не має можливості точно та однозначно

передбачити наслідки реалізації рішень, а, отже, не буде сприяти напрацюванню ефективних шляхів щодо подальшого її існування. Звідси можна зробити наступний висновок: оскільки процес прийняття управлінських рішень обов'язково містить у собі елементи передбачення майбутнього, то ступінь невизначеності знань про майбутнє, який можна ототожнити із точністю прогнозування, залежить від характеру невизначеності параметрів.

Якісно сформована інформаційна база оцінки ефективності організації управління фінансовими ресурсами дозволяє максимально швидко та з найбільшою корисністю проводити аналіз особливостей функціонування системи управління фінансовими ресурсами підприємства.

Фінансовий моніторинг на підприємстві повинен здійснюватися із врахуванням наступних критеріїв: вибір для спостереження найбільш критичних напрямів діяльності, де фінансові ризики або можливості найвищі; для кожного обраного напряму розробляється система узагальнюючих показників, які дають змогу оцінити ефективність процесів комплексно; встановлення періодичності формування звітної бази узагальнюючих показників; аналіз основних причин, що викликали відхилення фактичних результатів від прогнозованих та пошук прихованих резервів; підготовка відповідних пропозицій щодо зміни в системі управління фінансовими ресурсами підприємства.

Для визначення та оцінки інвестиційного потенціалу використовують наступні фінансові показники за якими здійснюється контроль, а саме:

1) показник поточної ліквідності (K_1):

$$K_1 = \frac{OA}{KЗ}, \quad (1)$$

де OA – вартість оборотних активів підприємства, грош. од.; $KЗ$ – величина короткотермінових зобов'язань підприємства, грош. од.;

2) показник фінансової незалежності (автономії) (K_2):

$$K_2 = \frac{BK}{B}, \quad (2)$$

де BK – величина власного капіталу підприємства, грош. од.; B – валюта балансу підприємства, грош. од.;

3) показник фінансової стійкості (K_3):

$$K_3 = \frac{BK + ДЗ}{B}, \quad (3)$$

де $ДЗ$ – величина довготермінових зобов'язань підприємства, грош. од.;

4) показник забезпечення оборотних активів власними коштами (K_4):

$$K_4 = \frac{BOK}{OA}, \quad (4)$$

де BOK – величина власних оборотних коштів підприємства, грош. од.;

5) показник рентабельності капіталу (K_5):

$$K_5 = \frac{Пп.о.}{A - KЗ} \quad (5)$$

де Пп.о. – величина прибутку підприємства після оподаткування, грош. од.; А – вартість активів підприємства, грош. од.;

6) показник рентабельності активів (K_6):

$$K_6 = \frac{Пп.о.}{A} \quad (6)$$

7) показник оборотності активів (K_7):

$$K_7 = \frac{ВРП}{B} \quad (7)$$

де ВРП – величина виручки від реалізації продукції, грош. од.;

8) показник оборотності власного капіталу (K_8):

$$K_8 = \frac{ВРП}{BK} \quad (8)$$

Висновки із зазначених проблем і перспективи подальших досліджень у поданому напрямі.

В процесі управління фінансовими ресурсами важливе значення має також визначення тенденції зміни вартості підприємства. Це можна пояснити тим, що легше змінити негативну тенденцію, ніж усунути негативний наслідок. Проведена оцінка тенденції зміни вартості підприємства дозволяє забезпечити ефективний розподіл наявних грошових засобів з метою кінцевої максимізації вартості, а також приймати раціональні інвестиційні рішення.

Однією з головних цілей функціонування системи управління фінансовими ресурсами будь-якого підприємства є забезпечення постійного зростання його вартості. Нова вартість створюється тоді, коли підприємство одержує таку віддачу від інвестованого капіталу, яка перевищує витрати, пов'язані із використанням джерел фінансових ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Рогач С. М. Економічна ефективність використання фінансових ресурсів підприємства. Економіка та суспільство. 2023. № 55. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-4> (дата звернення: 12.01.2026).
2. Поддєрьогін А.М., Білик М.Д., Буряк Л.Д., Булгакова С.О., Куліш А.П. Фінанси підприємств: підручник, 6 вид., пере-роб. та доп. Київ : КНЕУ, 2006. 552 с.
3. Лісничук О., Шпаковська О. Аналіз фінансового стану як ефективний інструмент управління подальшим розвитком підприємства. Економічний аналіз. Тернопіль. 2019. Том 29. № 4. С. 28–34.
4. Марусяк Н.Л. Фінансовий аналіз: навч. посібник. Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2020. 172 с.
5. Опарін В.М. Фінансові ресурси: проблеми визначення та розміщення. Вісник НБУ. 2000. № 5. С. 11.
6. Нечипоренко А.В., Рыбалкіна А.О. Теоретичні аспекти формування та використання фінансових ресурсів підприємства. Ефективна економіка. 2020. № 1. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.11.85> (дата звернення: 12.01.2026).
7. Програма соціально-економічного розвитку Закарпатської області на 2026 рік. URL: https://zakarpat-rada.gov.ua/docs/rishennya/8/21_sesion_2/rish1520.pdf (дата звернення: 12.01.2026)
8. Державна служба статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 14.01.2026)

REFERENCES:

1. Rohach S. M. (2023) Ekonomichna efektyvnist vykorystannia finansovykh resursiv pidpriemstva [Economic efficiency of using the enterprise's financial resources]. *Ekonomika ta suspilstvo*. № 55. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-4> (accessed January 12, 2026)
2. Podderyogin A. M., Bilyk M. D., Buryak L. D., Bulgakova S. O., Kulish A. P. (2006) *Finansy pidpriemstv: pidruchnyk* [Corporate Finance: Textbook] Kyiv: KNEU, 552 p. [in Ukrainian].
3. Lisnichuk O., Shpakovska O. (2019) Analiz finansovoho stanu yak efektyvnyi instrument upravlinnia podalshym rozvytkom pidpriemstva [Analysis of the financial condition as an effective tool for managing the further development of the enterprise]. *Ekonomichniy analiz – Economic analysis Ternopil*, vol. 29, no. 4, pp. 28–34.
4. Marusyak N. L. (2020) *Finansovi analiz: navch. posibnyk* [Financial analysis: textbook]. Chernivtsi: Yu. Fedkovych Chernivtsi National University, 172 p. [in Ukrainian].
5. Oparin V. M. (2000). *Finansovi resursy: problemy vyznachennia ta rozmishchennia*. [Financial resources: problems of definition and deployment]. *Visnyk Natsionalnoho banku Ukrainy – Bulletin of the National Bank of Ukraine*, no. 5, pp. 10-11. [in Ukrainian]
6. Nechyporenko A. V., Rybalkina A. O. (2020) *Teoretychni aspekty formuvannia ta vykorystannia finansovykh resursiv pidpriemstva* [Theoretical aspects of the formation and use of financial resources of an enterprise]. *Efektivna ekonomika*. no. 1. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.11.85> (accessed January 12, 2026).
7. *Prohrama sotsialno-ekonomichnoho rozvytku Zakarpatskoi oblasti na 2026 rik* [Program of socio-economic development of the Transcarpathian region for 2026]. Available at: https://zakarpat-rada.gov.ua/docs/rishennya/8/21_sesion_2/rish1520.pdf (accessed January 12, 2026).
8. *Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy* [State Statistics Service of Ukraine]. Available at: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (accessed January 14, 2026).

Diana Maksymenko, Volodymyr Huk, Mukachevo State University. Analysis of the efficiency of using the enterprise's financial resources

Annotation. *The purpose of the study is to improve methodological approaches and select effective analytical tools that allow for a comprehensive assessment of the effectiveness of financial resource management of business entities. The article examines the effectiveness of the use of financial resources of an enterprise in conditions of economic instability and increased competitive environment. Methodology of research.* The research methodology is based on a systematic approach and scientific apparatus of the method of economic analysis, abstract-logical, comparative, monographic and other methods of conducting analytical research. In particular, the following methods were used in the research process: generalization – to study the content and essence of the category of financial resources; comparative analysis – to assess the activities of enterprises; expert assessments – when studying management practices at enterprises. **Findings.** For the successful functioning of any enterprise, it is crucial to ensure its activities with the necessary amount of financial resources. The size and structure of financial resources depends on the volume of production and its efficiency. The process of managing financial resources of enterprises involves ensuring complete and reliable accounting of financial flows and the formation of the necessary reporting, analyzing financial flows in the previous period, optimizing the financial flows of the enterprise, planning financial flows by type, and ensuring their effective control. Special importance is given to such a category as “investment potential”. Thus, the term “investment potential” should be understood as a set of available material and intangible, labor and organizational and managerial resources of an enterprise that characterize its ability to accept and absorb investment funds. Assessment of investment potential involves conducting a financial analysis of the production and economic activities of an enterprise, which allows you to evaluate the management decision option in action and to feel its strengths and weaknesses. **Practical value.** This will contribute to the effective use of the proposed approaches in the process of making management decisions in order to increase the profitability and financial stability of enterprises.

Keywords: *development, financial resources, management, production, potential.*

Стаття надійшла: 02.01.2026

Стаття прийнята: 15.01.2026

Стаття опублікована: 30.01.2026